

S. Koźmiński, *Słownik lekarzów polskich*, Warszawa 1888, s. 479

Starkel Józef Cyryl, ur. w Gorlicach 10 marca 1807 r. z ojca Franciszka nadwornego lekarza rodziny Stadnickich i matki Teresy z domu Stierbowiny ze Stierbic (urodzonej w Nowym Sączu), początkowe nauki pobierał we Lwowie, w Sączu i w Przemysłu; medycyny uczył się od 1824 r. w Wiedniu, stopień doktorski pozyskał w Padwie 1831 r. Wróciwszy do kraju początkowo praktykował w Przemysłu, w 1832 r. powołany był na lekarza powiatowego do Mościsk, w 1835 r. przyjął obowiązki lekarza dominialnego u księcia Henryka Lubomirskiego w Przeworsku, skąd w 1842 r. przeniósł się do Tarnowa na posadę lekarza miejskiego; od 1847 do 1855 r. był lekarzem obwodowym w Rzeszowie, skąd pokrzywdzony przez rząd za to, że powołany głosem powszechnego zaufania zasiadł w radzie narodowej, wrócił na pierwotną posadę lekarza miejskiego do Tarnowa; ponadto był tam lekarzem sądowym i więziennym, założycielem i kuratorem bursy dla uczącej się młodzieży. Uzdolniony w agronomii, której się poświęcał w Wiedniu, popierał gospodarstwo krajowe i był powołany na członka licznych towarzystw rolniczych galicyjskich. Miasto Tarnów w uznaniu zasług zaszczyliło go mianem honorowego obywatela (1866 r.). Zmarł 15 września 1875 r.